

8. maj. 1973

FAKTA

Dato:

8. maj. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 2 s. 27-33

Kort sagt for sin egen
fornyelses skyld - og så
er det retnings - og
- gældigt hvad man
gjør og hvordan man
gjør det for det er
i det næste der gøres
færdi det skal betyde
eller gøre til succes
og betyde mere.
Det er den nye udfordring
studier. Skriv om gamle "uni-
-versiteter" selv med fejltagelser
der er - kunstner for os
alle. Da er det ordet
vi ønsker - som noget særligt
som noget i sig selv
altså skæbne bliver men-
-neskefølelse vordt fuldt.

Paris

8-5-73.

Jeg skal i morgen
op og aflever nogle bille-
-der til den danske ud-
-stilling i Grand Palais
og jeg synes det er meget
gode kunst.
Sidste tid er ude af sig selv
for mig fordi den (i kunst-
-felt på nu værende Lids punkt
i min forstilling) er det sæt
mig for min udsigt.
Dette er jo i lykke ved
hvor og hvem jeg skal tæn-
-vende mig til i den
Store bygning og hvor alle
betragtninger for at jeg
min udsigt ved det at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

blomstre som man med
angsten for at dumme
mig. Hvorfor er jeg så
stange for at dumme mig?
Kun fordi den opstår på udd-
-len i kende af at jeg ved
at jeg er usikker og nok
vil (eller må) indrømme
det, men på den anden
side ikke ønsker at andre
skal møde min usikker-
-hed. Jeg vil altså over-
om verden gøre indtryk
af at være noget jeg ikke
er, nemlig sikker - jeg vil
ikke vise om verden hvad
jeg er, nemlig usikker.

Der kom der også et andet
element ind, det er at jeg
skammer mig ved at skul-
-le til kende give ud for at
en meter som kom over sta-
-tende med sine billeder.
Hvorfor skammer jeg mig
over det? Det ville måske
-være opmærksomhed mig mindre
hvis jeg, at jeg havde glemt
opdage at jeg havde glemt
at kunne gøre ~~hast~~ bulser-
-ne og pibler hang og dag-
-vide end at skulle
vise nogle af mine pro-
-dubler frem i samme
selskab. Det fylder af
mig som en mørk skum.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- Læs blotelse, som om jeg
viser noget meget i den
8 privat form. Det ligger
ikke i en angst for at
blive afsløret, men i en
følelse af at dette kan
du virkelig ikke imponere
andre. Det er heller ikke
følelse som synes mine pro-
-dunkler er ringere end
andres - det ikke - på skøn-
-Var det ikke en ham
om de er gode nok eller
meget dårlige, men på her
siger jeg her, og eller anden
i de forskellige følelse af at
hvorn præker andre ~~meget~~ med
noget som hvem hvem an-

- og mig.
Man - på udstillingen (i
den om bth) uden at det
gælder mig supradet, men
det er måske følelse
er helt og aldeles i min
- ved i det udstillingen -
- arrangement - det i en
- sæt mig som helt her, ikke
- på hvem helt direkte det
ikke SE mine produktion
mår de er plus og pu an
udstillingen, så er det lige
- som de skal, ikke er noget
der stum men for mig men
alene om det an de følge
af et begrundet eller her
udstillingen.
Dette skildres vel nok for
en stor del af på det

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- ikke (eller næsten) er inkas-
-seret i mine præsentationer
efter jeg har lavet dem.
Det er egentlig ganske
morsomt, og det er nok
jag faktisk, jeg er blevet op-
-mærksom på inden for de
sidste par år. Jeg skal -
Begynder det at jeg skal -
- ikke har nogt behov
for at være mere aktiv, hvad
jeg laver til andre?
Hvis man nu foreslår
sig den situation at pro-
- duktere for vundet eller
på anden måde blev
destruerede værker efter at
jeg havde lavet dem
ville jeg så være ligeglad?

Jeg mener at jeg kun svarer
helt åbent - ja - på dette
spørgsmål.
Men i Danmark har jeg
en vis status som kunst-
-ner - man ved hvad det
er det er en Børns opmærksomhed
og som det er uimodigt at
udslette - hvis man ingen
absolut ingen måde at
jeg var kunstner og jeg
altså producerede mine ting
så at sige i fremtiden
ville det så have det
summe ind i det hele for
mig at gøre det?
Da er så den situation
kun kun være rent teore-
-tisk - kan jeg for dem
svare, at jeg gør det.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Helt sikkert kan man ikke
være - for - efter man drals
alt i lide rundt med en
drem, et håb om at
en sådan dag vil man
blive druset ud af ube-
-mærkeligheden - blive op-
-daget & berømt?

Det går man vel nok
Selvom man efter hændelsen
er blevet klar over det
helt urealistiske i en si-
-dan drem.

Det er værd at holde
fast ved dette punkt
for det er realiteter & kends-
-gerninger klat i med
denne drem er jo ikke
ens forhyldende med at den
ikke er der, det kan

mågt vel tænkes at man
har akceptabel kendsgerningene
- her resiprok uden at
dremmen af den opvandt
forhindrer. Det kan være
at personerne på at se
realiteterne som de er, alene
gjør som en frelse.

Man oparbejder, gennem ind-
-samling af udestridte
kendsgerninger, en bide ved
kendskabet for sig selv
at give sig selv et alibi
for at stå uden for det,
går det værdi løst for
at gøre det mindre efter-
-tragteligt værdigt.

Det er en vanskeligt med
at kunne lide for det er

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

på samme tid rigtigt og
for langt.
Forkert fordi man virkelig
har set så mange uom-
-virkelige beviser på det
internationalt kunstlivs
ruddenskab og man i det
hele sin livs indestilling
nødvendigt is me tage af
stand for det.
Rigligt fordi jo mange gange
kan man sætte sig på den måde
med andre kunstnere, men
det er jo også en utopi
at tro at man med disse
vil kunne som hele den
kunst, det kan man ikke
man kan kun tale om
sig selv, ligesom de taler
om sig selv - en slags kul-
-lektivt egoisme.
Når jo præcis det ønske-
-lige at vi overbliver over
hele dette komplekse spæ-
-mål så tror jo resultat-
-tallet bliver at jo ude-
-mønstret faktisk kan gen-
-gøres som jo vidt det har
gjort det, at der ikke
er nogen grund til at
forvente at der vil ind-
-træde nogen ændring
i disse forhold og at
man ikke må betale den
arbejde under disse om-
-stændigheder.
Den eneste ændring man

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunne ønske, og den ind-
-holder en komisk efter-
-anden som værdt gemmer
-ne kunne man til at tale
dets høje og høje
sprag, det er at man
kunne slippe fri for
de helt overflødig kon-
-flikter som opstår på
grund af at man stadig
skjult eller i den løse, går
rundt og plejer den lille
dramme om at der er
alt til oprinde en
stien dag hvor man
til brødt frem i verdens-
-kunstens rumpe leg.
Det må dog ikke blive

i form af resignation (mere
eller mindre lidt i sammen)
men fordi man i stedet
er væk med det skæbne
af hvem man er hvad
om man kan og ikke kan
og ikke alene er tilfreds
med dette, men også hvor
i alle stien var faktisk
som begynder som til-
-freds eller i det færdige
mogen for var.

